

at det ikke lader et Forslag gaa fra sig, om hvilket det kan siges, at i den Form, hvori det foreligger, nærmer det sig stærkt til det vanvittige. Jeg tror, at det høje Folketing vil være enigt med mig i, at vi maa gøre alt muligt for at undgaa, at Forslaget skal faa et saadant Studsmaal, og er det høje Ting enigt med mig deri, stemmer det sikkert for de paagældende Vædringsforslag Nr. 24 og 26. — Nu er der endvidere Tale om her, at den Bemyndigelse, som findes i Lovforslagets § 1 til den højtærede Indenrigsminister til at anlægge Baner, skal have en anden Karakter end, hvad man ellers sædvanligvis ved Jærnbanelove forstaar ved Bemyndigelse, at nemlig Indenrigsministeren skal have en Ret til at udfylde de Baner, som ikke ere tilstrækkelig undersøgte, og som han er imod. Denne Forstaaelse af dette Ord „Bemyndigelse“ her i Lovforslagets § 1 tiltræder jeg ikke, lige saa lidt som jeg har nogen Grund til at tro, at nogen af mine Meningsfæller tiltræder den. Tværtimod! lige som vi i Fjor kæmpede imod, at nogen saadan Myndighed blev lagt i Indenrigsministerens Haand, ville vi ogsaa i Mar, naar det kommer til den endelige Afgørelse, være imod at lægge en saadan Myndighed i denne Regerings Haand. Derom nærer jeg ingen Tvivl. Naar jeg forleden Dag sagde, at vi vare tilbøjelige til foreløbig at lade Sagen gaa videre, staa jeg fast paa det endnu, det ere vi tilbøjelige til. Det er jo saadan, som jeg sagde forleden, at det høje Flertal her i Tinget har Raadighed over Arbejdsformen, og naar de nu endelig vilde have det saadan i Mar, at nu skal til en Forandring Landsstinget gøre Arbejdet for dem, nu skal Landsstinget egentlig have Arbejdspolitikken, nu skal Landsstinget agere Udvalg for Folketinget, saa siger jeg, at det ere vi imod, men vi ville ikke forhindre d'Hr. i at udbille deres Arbejdspolitik, som de nu have rost sig af og føjet Vandet rundt med et Par Mar, i disse Former. D'Hr. skulle ikke komme til os og sige: I spændte Ben for os, derfor kunde vi ikke faa Landsstinget til at gøre Arbejdet for os. Værsgo', det kunne de godt faa Lov til, men naar endelig Tidspunktet kommer, naar det endelig kommer tilbage igen fra Landsstinget, muligvis med Statslaan eller muligvis med en endnu hverligere Bemyndigelse for Indenrigsministeren, saa er jeg temmelig sikker paa, at saa ere vi enige om at stemme den Slags Ting ud af Forslaget, thi det er noget, som vi alle ere enige om, at vi under det nuværende Regimente ikke kunne gaa med til at udføre en Række af civile Opgaver her i Landet ved

Hjælp af Laan, medens vi samtidig have en anden Række provisoriske Foranstaltninger, som blive udførte ud af det aarlige Overstud, som Finansloven kunde have under ordinære Forhold. Vi ere, som saat, ikke til Sinds at lægge d'Hr. formelle Hindringer i Vejen, derfor have vi ikke stillet Forslag om at standse denne Sags Behandling eller om at nedsætte Udvalg, hvad der ellers kunde have været meget god Anledning til, som ogsaa det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) antydede. Det have vi ikke villet gøre, d'Hr. skulle have Lov til at føre videre paa den Vej, de ere inde paa. Jeg tvivler ikke paa, at der ved 3dje Behandling vil komme endnu flere Baner, nu ere vi allerede naaede op til 27, og ved 3dje Behandling naa vi vel nok op til 50 Baner, hvorfør ikke? Man ser trindt omkring i Bladene, at der er Tale om, at nu skulle ogsaa „vi“ have Bane. Jeg har nylig set, at de ogsaa skulle have en paa Møen, den maa vel nok komme mellem 2den og 3dje Behandling, og der bliver vel nok endnu flere, saa at det i det hele bliver et temmelig stort Lovforslag. Se, alt det have vi, som sagt, ikke villet lægge formelle Hindringer i Vejen for, men vi forbeholde os i et og alt vort Standpunkt. Vi billige ikke den Arbejdsform, man her vil indføre, og vi billige navnlig heller ikke, at man her, som det lader til, vil lade Forslaget gaa videre uden at begrænse det Arbejde, som skal udføres, og uden at begrænse det finansielle Omraade, som Lovforslaget skal have. Det er derfor, vi have stillet vore Vædringsforslag, og derfor er det, at vi endnu en Gang opfordre det højtærede Ting til dog at stemme sammen med os, for at Lovforslaget kan gaa fra os i en nogenlunde rimelig Form, og det ikke skal faa et saadant Prædikat, at man kan sige om det, at det nærmer sig stærkt til det vanvittige.

S. Sprensen: Jeg maa give det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) Ret i, at Egnen mellem Nørre-Nebel og Nymindegab ikke er den allerfrugtbarreste, ligesom det ogsaa gerne kan være, at en Del af Oplandet derude ser med tvivlende Øjne paa den sidste Mil. Men paa den anden Side maa det indrømmes, tror jeg, naar man ser billig paa Forholdene derude, at det er rimeligt at bygge den Mil med, selv om den i Øjeblikket muligvis ikke vil forrente sig. Det er min Overbevisning, at den temmelig hurtig vil kunne komme dertil, og derfor bør den bygges. Der har før været ikke saa liden Trafik ved Nymindegab; for en 30—